

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	15 februar	1946
	Innhold.	Side
Bestemmelser om rasjonering av skotøy		49
Skr. om bevillingsplikt for ervervsmessig motorvognkjøring		54
» om løyve til bruk av gift til fangst av rovdyr i Kautokeino m. fl. herreder i Finnmark		55
» om føresegner for oppkreving m. v. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn		55
Res. om premieberegning og premiebetaling for skip etter lov om ulykkestrygd for sjømenn §§ 12 og 14		56
» om endring i bestemmelsene om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider ved Kongsberg vann- og kloakkvesen		56
» om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser m. v. som etter §§ 1 og 2 i lov om bekjempelse av skadeinsekter m. v. er tillagt Kongen		57
» om endr. i de alm. trafikkregler		57

Bestemmelser om rasjonering av skotøy.

25 janr.

(Gitt 25 januar 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter m. v. og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

Kapitel I.

Salg av skotøy til forbruker.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte avhende til forbruker ikke brukt skotøy (herunder gummifottøy) uten mot samtidig klipp av merker på spesielle skotøykort eller mot slik anvisning som bestemt i §§ 3—5.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er:

Lærstøvler og slagstøvler i størrelse nr. 27 og derunder.

Skinnskotøy, tøfler og gummifottøy (unntatt slagstøvler) i størrelse nr. 24 og derunder.

Særpreget idrettsskotøy, herunder orienteringsstøvler.

Skotøy med stiv tresåle.

25 janr. Fiskeskinnsko tilvirket før 1 februar 1946.

Papirstrieskotøy.

Skaller av skinn.

Direktoratet for Industriforsyning bestemmer hvor mange merker av skotøykort skal klippes ved salg av de forskjellige slag skotøy og i hvilke tidsrom merkene skal gjelde.

Direktoratet for Industriforsyning kan gi bestemmelser om at visse slag brukt eller ikke brukt skotøy kan selges mot samtidig klipp av merker på ekstrakort for tekstilvarer og skotøy m. v.

§ 2. Berettiget til skotøykort er alle forbrukere som står i forsyningsnemndenes personregister unntatt barn som ikke er fylt 3 år. Barn under 3 år som bevislig må bruke skinnskotøy i størrelse nr. 25 eller derover, kan likevel få kort etter særskilt søknad. Forbrukere født før 1 januar 1930 som i minst 3 måneder framover skal være beskjeftiget i et yrke som er oppført i Direktoratet for Industriforsynings yrkesliste til bruk ved utdelingen av skotøykort, er berettiget til «Skotøykort — serie A». Andre forbrukere født før 1 januar 1930 er berettiget til «Skotøykort — serie B». Yngre forbrukere er berettiget til «Skotøykort — serie C».

For personer som holdes med skotøy av en anstalthusholdning, skal skotøykortene utleveres til den ansvarshavende ved anstalten. Den ansvarshavende skal levere kortene til hver enkelt av belegget eller, om dette ikke er forsvarlig, selv disponere kortene til beste for belegget. Når et medlem av anstalthusholdningen forlater denne, skal han eller hans verge få utlevert skotøykortet hvis dette er i anstaltens besittelse.

Tilreisende fra utlandet som ikke kan få skotøy fra hjemlandet og som skal oppholde seg her i landet i minst 3 måneder, kan få utlevert kort av tilsvarende serie som nevnt i første ledd, mot merknad om dette i passet. Kortet skal inndras ved utreise.

Ved dødsfall plikter de etterlatte eller den anstalt hvis husholdning avdøde var medlem av, å levere dennes skotøykort til den forsyningsnemnd hvor han eller anstalten var registerført. Forbrukere som forlater landet for å ta opphold utenlands i over et halvt år, plikter likeens å levere skotøykortet tilbake.

§ 3. Forbruker som trenger ortopedisk skotøy sydd etter mål, kan gjennom forsyningsnemnda i sin bostedskommune søke fylkesforsyningsnemnda om anvisning på materialer til tilvirking av slikt skotøy. Attest fra læge eller vanføre hjem og forbrukerens skotøykort må legges ved.

§ 4. Skadelidte og andre personlige forbrukere som av særlige grunner trenger mer skotøy enn han har gyldige merker til på skotøykortet, kan gjennom forsyningsnemnda søke fylkesforsynings-

nemnda om anvisning på slikt skotøy. Søknaden skal inneholde de 25 janr. opplysninger og være bilagt med slike attestasjoner som Direktoratet for Industriforsyning bestemmer.

§ 5. Bedrifter, teatre, institusjoner og offentlige etater som er forpliktet til å holde sine arbeidere eller andre ansatte med skotøy til bestemte formål, kan søke Direktoratet for Industriforsyning om anvisning på slikt skotøy.

§ 6. Det er forbudt for produsent og grossist som ikke selger fra egen detaljavdeling som regnskapsmessig er atskilt fra engrosvirksomheten, å selge eller på annen måte avhende skotøy til forbruker.

Unntatt fra forbudet i første ledd er:

- a. Salg til egne arbeidere og funksjonærer til personlig bruk eller til bruk for familiemedlemmer av vedkommendes husstand. Ved slikt salg skal kjøperen avkreves kjøpslegitimasjoner som nevnt i §§ 1 og 4.
- b. Salg til anstalthusholdninger, bedrifter, teatre, institusjoner og offentlige etater.

§ 7. Skotøykort kan nyttes ved kjøp og salg av skotøy til andre medlemmer av samme husstand. Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at visse merker bare kan nyttes ved kjøp og salg av skotøy til den forbruker skotøykortet er utstedt til.

§ 8. Det er forbudt for forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve skotøy i strid med bestemmelsene i §§ 1 og 6.

Kapitel II.

Salg av skotøy til forhandler.

§ 9. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra skotøy som er rasjonert etter § 1, første ledd, jfr. annet ledd, til forhandler (detaljist, grossist eller grossists eller produsents detaljavdeling) uten at kjøperen samtidig leverer selgeren (produsent, grossist eller importør) brukte skotøy-anvisninger eller brukte merker av skotøykort eller kjøpetillatelser til start- og tilleggs-lagre.

Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at brukte skotøy-anvisninger og brukte merker av skotøykort skal sendes inn til forsyningsnemnda til godkjenning for gjenkjøp.

Skotøy som kan selges til forbruker mot klipp av merker på ekstrakort for tekstilvarer og skotøy m. v. (jfr. § 1, siste ledd), kan selges til grossist og til detaljist uten at kjøperen leverer kjøpslegitimasjoner. Ved salg til grossist skal selgeren gi Direktoratet for Industriforsyning melding om salget innen den 5te i den nærmest følgende måned etter at levering har funnet sted. Ved salg til detaljist

25 janr. skal selgeren samtidig med leveringen gi melding om salget til forsyningsnemnda i kjøperens forretningskommune og innen den 5te i den nærmest følgende måned sende gjenpart av meldingen til Direktoratet for Industriforsyning.

Kjøp eller annen ervervelse i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 10. Ved salg av skotøy mot klipp av merker på skotøykortene skal detaljisten straks klebe opp merkene på foreskrevne gummierte ark og sette sitt stempel eller navn på dem. Ekstramerker på skotøykortene som klippes i tillegg til vanlige merker ved salg av visse slags skotøy, skal stemples eller gis påskrift og kan oppbevares løse.

Ved salg av skotøy mot anvisning skal detaljisten straks forsyne anvisningen med stempel og underskrift. Det samme gjelder anvisningens talong som skal fraklippes.

§ 11. Innen den 5te i hver måned skal detaljisten sende forsyningsnemnda på forretningsstedet oppgave over hva han har mottatt og solgt av skotøy i løpet av foregående måned og hva han hadde i beholdning av skotøy ved utløpet av foregående og nest foregående måned. Videre skal han gi oppgave over mottatte kjøpslegitimasjoner ved salg til forbruker i løpet av måneden. Ved utgangen av hvert kvartal skal han dessuten gi oppgave over kjøpslegitimasjoner som det er bestilt skotøy mot og over udisponerte kjøpslegitimasjoner. Oppgavene gis på fastsatt skjema. Sammen med oppgavene skal detaljisten sende alle de kjøpslegitimasjoner som han har mottatt ved salg av skotøy til forbruker, og som ikke kan nyttes direkte til gjenkjøp eller som ikke gir adgang til gjenkjøp.

§ 12. Ved detaljistenes og grossistenes gjenkjøp av skotøy gjelder de samme merkeverdier som ved salg til forbruker (jfr. § 1, 3 ledd). Anvisninger på skotøy gir adgang til gjenkjøp av et tilsvarende antall par i de produksjonsgrupper hvori anvisningen etter sin tekst kan gi adgang til gjenkjøp. Ved gjenkjøp av det slag skotøy for hvilke det ved salg til forbruker klippes ekstramerker i tillegg til vanlige merker, skal det foruten vanlige merker leveres et antall ekstramerker som tilsvarer parantallet. Disse ekstramerker skal av grossisten eller produsenten klebes opp på foreskrevne gummierte ark.

§ 13. Når forsyningsforholdene tilsier det eller det for øvrig foreligger særlige forhold kan Direktoratet for Industriforsyning gi regler om inndragning av kjøpslegitimasjoner og om at visse kjøpslegitimasjoner helt eller delvis bare skal gjelde for gjenkjøp av bestemte slag skotøy.

§ 14. Produsent, grossist og importør plikter å levere slikt barne-skotøy som omfattes av unntaksbestemmelsen i § 1, annet ledd,

til grossist eller detaljist i samme forhold som han leverer annet 25 janr.
barne-, gutte- og pikeskotøy til vedkommende grossist eller detaljist.

§ 15. Produsent, grossist og importør plikter så langt råd er å effektivere anvisninger utstedt i medhold av §§ 4 og 5 og kjøpetillatelser til start- og tilleggslagre før han effektiviserer bestillinger som det er levert brukte merker for.

Bestillinger som er ledsaget av brukte merker med lave sifre i en serie, skal så langt råd er effektiviseres før bestillinger for hvilke det blir levert merker med høyere sifre i vedkommende serie.

§ 16. Produsent og forhandler av skotøy skal føre lagerbok. Av lagerboken skal det framgå hvor meget som går ut og inn av lageret til enhver tid. Firmaer som driver både engros- og detaljavdeling plikter å føre særskilte lagerbøker for engros- og detaljavdelingen. Lagerbok for detaljister skal føres på fastsatt skjema.

§ 17. Produsent, grossist og importør skal gi oppgave over sin beholdning av skotøy pr. den siste dag i hver måned og over produksjon, import og omsetning i løpet av måneden. Det skal dessuten gis oppgave over kjøpslegitimasjoner som er mottatt fra grossister og detaljister og som det ikke er levert skotøy mot. Grossister skal også gi oppgave over kjøpslegitimasjoner som det er bestilt skotøy mot og over udisponerte kjøpslegitimasjoner. Oppgaven skal gis på fastsatt skjema som i utfyllt stand skal være innsendt til Direktoratet for Industriforsyning innen den 5te i den påfølgende måned.

Det skal gis særskilt oppgave for produsent-, engros- og detalj-avdeling. For kommisjonslager skal den som har varene i kommisjon gi oppgaven. Varer på frilager skal oppgis av den som varene er fakturert til. Solgte, men ikke leverte varer regnes med i beholdningen.

§ 18. Produsent og importør skal innen den 5te i måneden sende Direktoratet for Industriforsyning kjøpslegitimasjoner for et tilsvarende antall par som det er levert skotøy mot i den foregående måned.

§ 19. Importør skal ved innførsel av skotøy sende oppgave til Direktoratet for Industriforsyning over det som er innført angitt i par og spesifisert etter de forskjellige produksjonsgrupper. Omfatter innførselen skotøy som kan selges videre til forhandler uten at denne avgir kjøpslegitimasjoner, skal oppgaven inneholde tydelig angivelse av skotøyets art. Med oppgaven skal følge faktura i original eller bekreftet avskrift.

Varene kan først bli tollbehandlet når importøren framviser faktura påført tollbehandlingstillatelse av Direktoratet for Industriforsyning.

25 janr.

Kapitel III.

Alminnelige bestemmelser.

§ 20. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve skotøy som er omsatt i strid med bestemmelsene i første og annet kapitel.

§ 21. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 22. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 23. Bestemmelsene trer i kraft 1 februar 1946.

Samtidig oppheves forordning av 16 juni 1943 om salg av skotøy til forhandler.

§ 2, 3 ledd, punkt a i forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. skal fra og med 1 februar 1946 lyde:

«Alle slags bekledningsgjenstander (ikke skotøy) og utstyrsvarer, som helt eller delvis er forarbeidet av naturlige eller kunstige tekstil-, lær-, skinn- og gummimaterialer.»

Forskrifter av 25 mars 1942 om gjennomføring av ovennevnte forordning av 23 desember 1940 oppheves samtidig for så vidt angår skotøy.

Direktoratet for Industriforsyning bestemmer i hvilken utstrekning andre bestemmelser vedrørende rasjonering av skotøy som er gitt i medhold av nevnte forordninger, fortsatt skal gjelde.

29 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om motorvogner § 21 avsnitt II, første ledd, fastsettes at det kreves tillatelse til all ervervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn uten rute eller dermed likestillet kjøring selv om kjøringen ikke foregår som drosjekjøring fra offentlig holdeplass, motorvogntilovens § 21 avsnitt II, 3dje ledd. Tillatelse gis i landdistriktene av fylkesvegstyrene og i byene (herunder landsteder med eget kommunestyre) av politiet, dersom ikke annerledes bestemmes av departementet. Tillatelse gis etter regler som fastsettes av departementet.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

1 febr.

Med hjemmel i § 22 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst og kongelig resolusjon av 25 september 1931, gis løyve til bruk av gift til fangst av rovdyr i følgende herreder i Finnmark fylke:

I Kautokeino, Karasjok og Polmak samt i følgende deler av Sør-Varanger herred:

1. I den del som ligger vestenfor Kjøfjord, Korsfjord, Langfjord, Langfjordvatn og veien Strand—Svanvik.
2. I den del som ligger østenfor Jarfjord og vinterveien fra Jarfjordbotn til Klistervatn.

Giften må ikke legges ut i mindre åter enn 10 kilos stykker. Giftåte må ikke legges ut før 1 november og må innsamles og tilintetgjøres innen 1 mai hvert år.

Dette løyvet gjelder inntil videre.

Den tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i de her nevnte herreder som ble gitt ved departementets skrivelse av 5 september 1939, faller bort.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

5 febr.

I samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert fastsett slike føresegner for oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn.

1. Ved sal av skinn som det er lagt avgift på, skal avgifta vera betalt når skinnen vert levert frå Pelscentralen L/L, norsk auksjonsfirma eller frå produsent til kjøparen. Er Pelscentralen L/L kjøpar for eiga rekning, betalar denne avgifta ved kjøpet.

Ved sal over utanlandsk auksjon skal avgifta svarast når skinnen er seld og auksjonen har gjevi oppgjer for salet.

2. Pelscentralen L/L, norsk auksjonsfirma, norsk representant for utanlandsk auksjonsfirma og pelsskinneksportørar har plikt til å halda av avgiftssummen i oppgjeret med oppdrettaren og å halda den i eigen kasse eller å setja den inn på eigen bankkonto. Ved utgangen av kvar månad skal avgiftspengane betalast inn til Omsetningsrådet med oppgåve over skinnmengd og salssum som avgift er svara av.

Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt fører kontrollen med avgiftsinnbetalinga og har rett til å gjera seg kjend med oppgåver og bokføring som vedkjem omsetninga av pelsdyrskinn hjå alle som er ansvarlege for at avgifta vert betalt, liksom det kan krevja alle opplysningar om oppgjeret til oppdrettarane m. m.

- 5 febr. 3. Ved sal direkte frå oppdrettar til forbrukar, skal oppdrettaren betala avgifta direkte til Omsetningsrådet og leggja ved oppgave over kor mange skinn av kvart slag som er selde og over kjøpesummen. Produsenten får kvittering frå Omsetningsrådet i 2 eksemplar. Det eine skal fylgje skinnet når det vert levert til kjøparen.
4. Ved utførsle av skinn som ikkje er selde over og merkte av Nordisk Skinnauktioner A. M. Vik eller A/S Oslo Skinnauksjoner L. V. Haasted, må det legitimerast for tollstellet at avgifta er betalt eller at Omsetningsrådet har samtykt i utførsle utan at avgifta er betalt føreåt.
5. Når skinn vert levert til reining eller annan handsaming må det fylgja med legitimasjon frå Omsetningsrådet, Pelscentralen L/L eller godkjend norsk auksjonsfirma for at avgifta er betalt eller fråsegn frå Omsetningsrådet om at skinnet er avgiftsfritt.
- Legitimasjonen eller fråsegna må den som tek i mot skinnet taka vare på, elles vert han ansvarleg for avgifta.
6. Omsetningsrådet kan med godkjenning frå departementet gjeva nærmare reglar om innbetalinga av avgifta, om oppgaveføring og om kontroll med at avgifta vert betalt.
7. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
8. Desse føresegner trer i kraft straks og skal gjelda i staden for dei føresegner som vart gjevi ved skriv frå 3 september 1945 som fell burt.

8 febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 43 i provisorisk anordning av 16 april 1943 om tillegg til lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, bestemmes at den i sistnevnte lovs §§ 12 og 14 omhandlede premieberegning og premiebetaling skal igjen gjelde fra og med 1 oktober 1945 for de skip som anordningen omfattet.

8 febr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 39, 3 ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

I. I kongelig resolusjon av 27 januar 1933 om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Kongsberg vann- og kloakkvesen, skal bestemmelsene om bevillingens meddelelse, varighet og opphør, første ledd, lyde:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger med mindre han har ervervet håndverksborgerskap i Kongsberg, har

fylt 25 år, og kan fremlegge attest for et hederlig liv. I særlige tilfeller kan bevilling gis selv om vedkommende ikke har fylt 25 år.

II. Handelsdepartementets bestemmelser av 2 desember 1940 om endring av kongelig resolusjon av 27 januar 1933 oppheves.

Kongelig resolusjon.

Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser og utferdige de forbud og forskrifter som etter §§ 1 og 2 i lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer av 21 juli 1916 er tillagt Kongen.

Kongelig resolusjon.

De ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 i henhold til vegloven fastsatte alminnelige trafikkregler, endres således:

§ 7, punkt 1, skal lyde:

1. Kjører skal ferdes til høyre på høyre side av vegen unntatt når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til venstre. På uoversiktlige vegstrekninger skal det kjøres så langt til høyre som mulig. Kjører med liten fart skal holde lengst mulig til høyre.

For syklistar gjelder som alminnelig regel at de skal kjøre enkeltvis etter hverandre. Utenfor byer og tettbygde strøk kan dog to syklistar kjøre ved siden av hverandre når ferdseleu derved ikke hindres eller fare oppstår.

Det som foran er sagt, gjelder også for veger og gater hvor det er påbudt énvegskjøring.

§ 8 skal lyde:

I vegkryss skal kjører ta skarp sving til høyre (innersving) og stor sving til venstre (ytter-

§ 7, punkt 1, skal lyda:

1. Kørrar skal ferdast til høgve på høgve sida av vegen når ikkje serlege høve gjer det turvande å køyra til vinstre. På vegstrekkejør der utsynet ikkje er fritt, skal ein køyra so langt til høgve som mogeleg. Kørrar med liten fart skal halda lengst mogeleg til høgve.

For syklistar gjeld som vanleg regel at dei skal køyra ein og ein og etter kvarandre. Utanfor byar og tettbygde strøk kan likevel to syklistar køyra jamsides når det ikkje meinkar ferdsla og det ikkje vert voldt fåre.

Det som er sagt framanfor gjeld óg for gator og vegar der køyring berre i ei leid er påbode.

§ 8 skal lyda:

I vegkryss skal kørrar ta krapp sving til høgve (innsving) og stor sving til vinstre (ut-

8 febr.

8 febr.

8 febr. sving). Er det for samme fartsretning flere kjørebane, skal den som vil svinge til høyre på forhånd ha kjørt så langt til høyre som mulig og den som vil svinge til venstre så langt inn til midten av vegen (gaten) som mulig.

§ 9. Punkt 1, 4 og nytt punkt 5 skal lyde:

1. Kjører — herunder også fører av sporvogn — skal ved tegn tilkjennegi når og hvorledes han vil foreta forandring av sin kjøreretning, kjøre over i den andre siden av vegen eller stanse.

4. For svinging til høyre (henholdsvis til venstre) gis tegn ved at høyre (henholdsvis venstre) arm strekkes vannrett ut. På motorkjøretøy kan tegn for svinging gis ved mekanisk eller elektrisk retningsviser. Sporvogn skal ha retningsvisere av type som Vegdirektøren har godkjent.

Når sporvogn eller motorkjøretøy er utstyrt med retningsvisere, har kjøreren (føreren av sporvogn) plikt til å bruke disse.

5. Den omstendighet at kjører har avgitt tegn, fritar ham ikke for plikten til fullt ut å vise den i § 2 påbudte varselhet.

§ 18 skal lyde:

1. Forkjørersrett i vegkryss har den kjører som ferdes på veg eller gate som er utstyrt med skilt som angir at trafikken på vedkommende veg har forkjørersrett (en på spissen an-

sving). Er det for same fartsretning fleire køyrebanor, skal den som skal svinga til høgre føreåt ha køyrt so langt til høgre som mogeleg og den som vil svinga til vinstre, so langt inn til midten av vegen (gata) som mogeleg.

§ 9. Punkt 1, 4 og nytt punkt 5 skal lyda:

1. Køyrar — ogso førar av sporvogn — skal med teikn varsla um når og korleis han vil svinga av, svinga over i den andre sida av vegen eller stogga.

4. For svinging til høgre (vinstre) gjev ein teikn ved å strekkja høgre (vinstre) armen rett ut. På motorvogn kan teikn gjevast med mekanisk eller elektrisk retningsvisar. Sporvogn skal ha retningsvisarar av slik type som Vegdirektøren har godkjent.

Når sporvogn eller motorkjøretøy har slike visarar, pliktar køyraren (føreren av sporvogn) å bruka dei.

5. Um køyraren har gjeve teikn pliktar han likevel fullt ut å visa den varsemd som er påbode i § 2.

§ 18 skal lyda:

1. Forkøyrerrett i vegkryss har køyrar når han ferdast på veg eller gata der det er sett upp skilt som segjar at ferdsla på denne vegen har forkøyrerrett (ein kvit firkant som er

brakt hvit firkant med rød rand).

Kjører som ferdes på veg hvor skiltet — «Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» eller «Stopp. Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» (en på spissen anbrakt hvit trekant med rød rand) skal la trafikken på kryssende veg ha forkjørsrett.

Forkjørsretten bortfaller likeoverfor politiets og brannvesenets vogner under utrykning samt likeoverfor troppeavdelinger og prosesjoner.

2. Når to kjørere samtidig skal passere et vegkryss hvor forkjørsrett ikke er fastsatt eller en åpen plass, har den kjører som kommer fra høyre forkjørsrett.

Skinnegangsvogn har dog forkjørsrett likeoverfor andre vegfarende.

3. Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av vegen. Det samme gjelder den som fra eiendom, fra parkerings- eller holdeplass eller fra privat veg vil kjøre inn på eller tvers over offentlig veg.

4. Forkjørsveger samt enkelt vegkryss med forkjørsrett utpekes av Vegdirektøren. I byene utpekes forkjørsgeater av det stedlige politi med samtykke av Vegdirektøren.

§ 20. Det nåværende punkt 1 faller bort og de nåværende punkter 2 og 3 blir henholdsvis 1 og 2.

sett på spissen og som har 8 febr. raud rand).

Køyrar som ferdast på veg der skiltet: «Trafikken på kryssande veg har forkøyrslert» eller «Stopp. Trafikken på kryssande veg har forkøyrslert» (ein kvit trekant som er sett på spissen og som har raud rand) skal lata ferdsla på kryssande veg ha forkøyrslert.

Forkøyrslertten fell burt der det gjeld politi- og brannvogner når dei rykkjer ut og når det gjeld troppeavdelingar og prosesjonar.

2. Når to køyrarar samstundes skal fara over vegkryss der forkøyrslertt ikkje er fastsett, eller open plass, har den køyrar forkøyrslertt som kjem frå høgje.

Skeinengangsvogn har likevel forkøyrslertt andsynes andre vegfarande.

3. Vikeplikt for andre køyrarar har den som vil køyra over i vinstre sida av vegen. Det same gjeld den som vil køyra inn på eller tvert over offentlig veg frå eigedom, frå parkerings- eller haldeplass eller frå privat veg.

4. Forkøyrslertvegar og einskilt vegkryss med forkøyrslertt vert utpeika av Vegdirektøren. I byane vert forkøyrslertvegar utpeika av politiet med samtykke frå Vegdirektøren.

§ 20. Det noverande punkt 1 fell burt og dei noverande punkt 2 og 3 vert 1 og 2.

8 febr. § 20. I punkt 2 tilføyes (ikke nytt avsnitt):

Sluttede avdelinger av militære eller politi må kun avbrytes eller stanses av politiet eller av brannvesenets vogner under utrykning.

§ 21. Som nytt punkt 3 settes inn:

3. Det er forbudt for syklistar under kjøringen å slippe styret eller å ta føttene vekk fra pedalene.

§ 25. Punkt 1, 2 og 3 skal lyde:

1. I by og tettbygd strøk må det ikke kjøres fortare enn 40 km i timen og alltid således at man kan stanse på en lengde av 12 meter.

2. Utenfor by og tettbygd strøk kan farten økes dersom det er fritt utsyn over vegen og dens beskaffenhet gjør det forsvarlig. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

For lastevogn som er registrert for større akseltrykk enn 2 000 kg og for personvogn som er registrert for mer enn 8 sitteplasser er maksimalfarten 40 km i timen.

3. Har motorkjøretøy tilhenger som med full last veier over 1 000 kg, er maksimalfarten 40 km i timen.

Som nytt punkt 7 blir tilføyd:

7. Den som svinger inn i eller kjører tvers over forkjørsvog (§ 18) skal holde liten fart (vanlig gangfart).

§ 32. Som nytt punkt 5 tilføyes:

§ 20. I punkt 2 vert sett til (ikkje nytt avsnitt):

Samla tropp av militære eller politi må berre verta brote eller stogga av politiet eller av brandvogner som rykkjer ut.

§ 21. Som nytt punkt 3 vert sett inn:

3. Syklistar må ikkje sleppa styret eller ta føtene burt frå pedalane når dei køyrer.

§ 25. Punkt 1, 2 og 3 skal lyda:

1. I by og tettbygd strøk må ein ikkje køyra fortare enn 40 km i timen og alltid soleis at ein kan stogga på 12 meter lengd.

2. Utanfor by og tettbygd strøk kan farten aukast dersom det er fritt utsyn over vegen og den er soleis laga at det er forsvarleg. Farten må likevel ikkje vera større enn 60 km i timen.

For lastevogn som er registrert for større akseltrykk enn 2 000 kg og for personvogn med meir enn 8 sitteplassar, er høgstefarten 40 km i timen.

3. Har motorkjøretøy tilhengjar som med full last veg over 1 000 kg, er høgstefarten 40 km i timen.

Som nytt punkt 7 vert sett til:

7. Den som svingar inn i eller køyrer tvert over forkjørsvog (§ 18) skal halda liten fart (vanleg gangfart).

§ 32. Som nyt punkt 5 vert sett til:

5. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som er hensatt på offentlig veg eller plass ha sin sidebegrensning sett forfra angitt ved hjelp av parklyset (forlyset) og sett bakfra ved hjelp av baklyset. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er tilstrekkelig belyst fra annen lyskilde.

§ 37. Punkt 2 og nytt punkt 5 skal lyde:

2. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal kjøretøy med hest eller annet trekkdyr ha hvite eller gullige lykter som sett forfra angir kjøretøyet sidebegrensning og dessuten rødt lys eller refleksglass som sett bakfra angir dets bakpart.

Lykter som angir sidebegrensningen, må ikke anbringes under kjøretøyet.

5. Håndkjerre skal ha rødt refleksglass bak. Under kjøring når det er mørkt, skal håndkjerre trekkes — ikke skyves.

§ 38 skal lyde:

Sykkel skal være utstyrt med to av hinannen uavhengig virkende bremsor hvorav en hurtigvirkende bakhjulsbremse og med signalklokke i god stand. Dessuten skal det bakerste parti av bakskjermen være hvitmalt og forsynt med rødt baklys eller rødt refleksglass.

§ 45. Punkt 2 skal lyde:

2. Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods skal kjø-

5. I myrke eller i tjukk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som ein har sett frå seg på offentlig veg eller plass ha sideavgrensinga si sett framifrå synt med parklyset (forlyset) og sett bakanfrå med baklyset. Dette gjeld ikkje når kjøretøyet er godt nokk opplyst frå onnor lyskjele.

§ 37. Punkt 2 og nytt punkt 5 skal lyda:

2. I myrke eller i tjukk tåke (skodde) skal køyrety med hest eller anna trekkdyr ha kvite eller gulkvite lykter som syner sideavgrensinga til køyretyet når ein ser det frå framsida og dessutan raudt lys eller refleksglass som syner bakparten når ein ser det bakanfrå.

Lykter som syner sideavgrensinga må ikkje vera under køyretyet.

5. Handkjerre skal ha raudt refleksglass bak. Under køyring når det er myrkt skal handkjerre verta dregen — ikkje verta skuven.

§ 38 skal lyda:

Sykkel skal ha to bremsor som verkar kvar for seg, av deim ei bakhjulsbrems som verkar snøgt og med signalklokke i god stand. Dessutan skal den bakerste parten av bakskjermen vera kvitmåla og ha raudt baklys eller raudt refleksglass.

§ 45. Punkt 2 skal lyda:

2. Vert det gjort skade på folk eller gods ved trafikkulukke,

8 febr.

8 febr. rerer (kjørerne) innen 24 timer avgi melding til politiet.

§ 46. I punkt 1 tilføyes (ikke nytt avsnitt).

Det er forbudt å øve hærverk på vegskilte, varselsskilte og signaler for regulering av ferdselen på gater og vegar.

§ 46. Punkt 3, 4, 5 og nye punkter 6 og 7 skal lyde:

3. De tegn som politimann skal gi for å regulere ferdselen betyr:

- a) Vink i ferdselsretningen:
«Vegen er fri».
- b) En arm strekkes opp:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning:
«Pass på»
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning:
«Stopp».
for de trafikanter som befinner seg i vegkrysset:
«Ut fra krysset».
- c) En eller begge armer strekkes ut til siden:
tvers på ferdselsretningen:
«Stopp»
langs ferdselsretningen:
«Vegen er fri».

Disse tegn gjelder så lenge politimannen står i samme frontstilling — selv om tegnet ikke lenger gis.

Anvendes fargesignaler så betyr:

- a) Grønt: «Vegen er fri»
- b) Rødt: «Stopp»

skal køyraran (køyrarane) innan 24 timar gjeva melding til politiet.

§ 46. Punkt 1 vert sett til (ikkje nytt avsnitt).

Det er forbode å gjera hververk på vegskilt, varslingskilt og signal for regulering av ferdsla på gator og vegar.

§ 46. Punkt 3, 4, 5 og nye punkter 6 og 7 skal lyda:

3. Det teikn som politimann skal gjeva for å regulera ferdsla tyder:

- a) Vink i ferdsleleida:
«Vegen er fri»
- b) Ein arm vert rekt upp:
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore sperra til dess:
«Pass på»
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore open til dess:
«Stopp»
for dei trafikantar som er i vegkrysset:
«Ut frå krysset».

- c) Ein eller bae armar vert strekte ut til sida:
tvert på ferdsleleida:
«Stopp»
langs ferdsleleida:
«Vegen er fri».

Desse teikn gjeld so lenge politimannen står i same frontstilling — sjøl om teiknet ikkje lenger vert gjeve.

Brukar ein fargesignal tyder:

- a) Grønt: «Vegen er fri»
- b) Raudt: «Stopp»

- c) Gult eller blinkende grønt lys:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning:
«Pass på»
for trafikanter i den hittil åpne fredselsretning:
«Stopp»
for trafikanter som befinner seg i vegkrysset:
«Ut fra krysset».
4. På tegnet «Vegen er fri» kan en svinge til begge sider. Til venstre må imidlertid dette bare skje når den kjørende trafikk i den frie motsattgående ferdselsretning ikke forstyrres. Kjørende som foretar svingning skal ta hensyn til fotgjengere og disse skal på sin side vise særlig aktsomhet overfor de foran nevnte kjørende.
5. På tegnet «Ut fra krysset» skal kjørende som befinner seg i vegkrysset, kjøre ut fra dette.
6. På tegnet «Stopp» må fotgjengere ikke gå over kjørebana i den sperrede retning.
7. Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

Departementet treffer bestemmelse om fra hvilket tidspunkt sporvogner skal ha retningsvisere. Fra dette tidspunkt trer bestemmelsen om plikt for fører av sporvogn til å gi tegn etter § 9 i kraft.

Påbudet i § 38 om at sykkel skal ha to av hinannen uavhengig

- c) Gult eller blinkande grønt lys: 8 febr.
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore sperra til dess:
«Pass på»
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore open til dess:
«Stopp»
for trafikantar som er i vegkrysset:
«Ut frå krysset».
4. På teiknet «Vegen er fri» kan ein svinga til baa sidor. Ein må likevel berre svinga til vinstre når den frie ferdsla i motsett leid ikkje vert hindra. Køyrrarar som svingar skal ta omsyn til fotgangarar og desse skal på si sida syna serleg aktsemd andsynes dei køyrrarar som er nemnde framanfor.
5. På teiknet «Ut frå krysset» skal køyrrarar som er i krysset, køyra ut or dette.
6. På teiknet «Stopp» må fotgangarar ikkje gå over køyrebana i den leida som er sperra.
7. Denne paragrafen gjeld òg for sporvogn.

Departementet tek avgjerd um frå kva tid sporvogn skal ha retningsvisarar. Frå dette tidspunkt tek føreseigna um plikt for førar av sporvogn til å gjeva teikn etter § 9 i kraft.

Påbodet i § 38 om at sykkel skal ha to bremsor som verkar

8 febr. virkende bremsar, settes inntil vidare ikke i kraft.

Sidebegrensningen sett bakfra (§ 32) anses inntil vidare tilstrekkelig angitt ved hjelp av ett baklys.

Refleksglass for hestekjøretøy skal alltid være anbrakt på kjøretøyet. Refleksglassene skal ha en lysende overflate på minst 20 cm² — tilsvarende ca. 5 cm diameter.

For øvrig trer de foran anførte endringer i kraft straks.

hver for seg, vert til vidare ikkje sett i kraft.

Sideavgrensinga sett bakanfrå kan til vidare verta synt med hjelp av eitt bakljøs.

Refleksglass for hestekjøretøy skal alltid vera sett på kjøretøyet. Refleksglassa skal ha ei lysande overflate på minst 20 cm² — svarande til ca. 5 cm diameter.

Elles tek dei brigde som er nemnde framanfor til å gjelda straks.

5. På teiknet «U» for krysset skal kjøretøyet som er i krysset, set, køyre ut or dette.

6. På teiknet «Stopp» må førergangarar ikkje gå over kjørebane i den leida som er sperret.

7. Denne paragrafen gjeld òg for sporvogn.

Departementet tek avgjerd om frå kva tid sporvogn skal ha retningsskilt. Frå dette tidspunktet skal forsegninga om blikk for fører tek forsegninga om blikk for fører.

5. På teiknet «U» for krysset skal kjørende som befinner seg i vegkrysset, kjøre ut fra dette.

6. På teiknet «Stopp» må fotgjengere ikkje gå over kjørebane i den sperrede retning.

7. Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

Departementet bestemmer om fra hvilket tidspunkt sporvogn skal ha retningsskilt.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.